

QUAN LA DIRECCIÓ ENVIA MISSATGES DESVERGONYITS

Tenim notícies que la direcció general ha vist augmentat el seu salari fix en uns percentatges escandalosos. Aquestes mateixes informacions parlen d'increments del bonus.

Aquesta informació ens arriba en un context en què estan passant moltes coses:

Hi ha dificultats importants a nivell sector. Caixes, com és el nostre cas, que s'han vist abocades a fusions defensives. Hi ha molts empleats que seran víctimes dels errors que van cometre altres. A Caixa Catalunya la pressió sobre la plantilla arriba a punts irracionals, amb amenaces de destitucions, de trasllats i d'acomiadaments. S'està negociant amb els sindicats una reestructuració que implicarà tancament d'oficines, trasllats a llarga distància i centenars de prejubilacions. S'està pendent de rebre ajuts públics per sanejar ràpidament els comptes de les tres caixes, ajuts que la Comissió Europea es mira amb reticència. Als empleats se'ls incrementarà un 1% d'alguns conceptes salarials i sense implementar a taules.

En aquest context, els nostres directors generals demanen un increment de sou forassenyat i el consell d'administració, tret dels representants dels empleats, voten a favor.

En una situació de normalitat, un increment com aquest seria motiu de crítica pel greuge comparatiu. Però ara, amb tot el que està passant i ha de passar, aquest fet ultrapassa el greuge comparatiu i es converteix en una irresponsabilitat que fereix greument la Caixa. La fereix per dins i per fora.

Per dins la ferida és profunda. Els empleats senten una indescriptible sensació d'estafa moral. S'ha consolidat la idea que a la direcció li interessa molt més el seu sou i el seu blindatge que el prestigi i la imatge de Caixa Catalunya. La seva vinculació emocional amb l'entitat és nul·la.

Per fora la ferida també serà important. El descrèdit dels nostres màxims dirigents contaminarà el conjunt de l'entitat. De la mateixa manera que el polític o el sindicalista corrupte contamina la política i el sindicalisme, l'actitud egoista de "peix al cove" de la nostra direcció embruta la imatge de tota la institució.

Novament la direcció general, i els consellers, excepte els representants del personal, han actuat prescindint del que convé a la Caixa. Esperem que la generositat amb la que s'envoltaran els alts directius la facin extensiva a la resta de la plantilla. Potser és la manera d'afrontar com un verdader equip aquests delicats moments.

28 de gener de 2010